vers VO OR vers

LEZING 6
77 MINUTEN

ZACHARIA

9-10

Gods bescherming van de tempel en de geestelijke verlossing door de Messias.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/zacharia/9-10

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De tweedeling van het boek Zacharia	4 min	4
2	Profetische poëzie en historische uitleg	2 min	5
3	De last die God met Zijn profeten deelt	3 min	7
4	Twee godsspraken geven het boek structuur	2 min	8
5	Lezing van Zacharia 9:1-8	2 min	10
6	Oordeel over steden, bescherming voor de tempel	2 min	11
7	Alexander verovert de vesting Tyrus	2 min	12
8	Ezechiëls profetie over de val van Tyrus	6 min	13
9	Alexander spaart Jeruzalem volgens Josephus	8 min	17
10	Van Alexanders opmars naar de komende Messias	4 min	20
11	Jezus rijdt Jeruzalem binnen als Koning	3 min	22
12	Oorlogsbeelden en geestelijke overwinning	3 min	24
13	Jezus brengt innerlijke vrede aan de volken	3 min	26
14	Wereldwijde heerschappij en wapens omsmeden	3 min	28

15	De gemeente leert de volken Gods wegen	4 min	30
16	Bevrijding door het bloed van het verbond	4 min	32
17	Terug naar de strijd tegen de Grieken	3 min	35
18	De Makkabeeën reinigen de ontwijde tempel	3 min	36
19	God geeft de Makkabeeën de overwinning	2 min	38
20	God verhoort gebed en geeft betere herders	3 min	39
21	Gods volk als strijdros en het witte paard	3 min	41
22	De hoeksteen en de leiders uit Juda	2 min	42
23	Herstel van Israël en verspreiding onder volken	2 min	44
24	Terugkeer uit Egypte als beeld van verlossing	2 min	45
25	Het geestelijke Jeruzalem groeit buiten de muren	2 min	46
26	Een nieuwe uittocht en kracht in de Heere	3 min	48
	Om verder te lezen		50

1

De tweedeling van het boek Zacharia

Nu komen we bij de belangrijkste scheiding in het boek Zacharia, want alle geleerden zouden de hoofdindeling van dit boek tussen hoofdstuk 8 en 9 leggen. De eerste acht hoofdstukken en de laatste zes hoofdstukken vormen gedeelten die zo sterk van elkaar verschillen, dat in elk geval vrijzinnige geleerden, en misschien ook een paar conservatieve, de verleiding niet hebben kunnen weerstaan om verschillende auteurs, verschillende tijden van schrijven enzovoort te veronderstellen.

De verschillen zijn, zoals ik in onze inleiding al zei, onder andere dat de eerdere hoofdstukken allemaal gedateerd zijn. Zacharia vertelt ons wanneer deze profetieën werden gegeven, en geen van de profetieën in de rest van het boek is gedateerd. Dat is op geen enkele manier een groot probleem, maar het is wel een verschil in stijl of een verschil in de manier waarop de profetieën zijn vastgelegd. Een ander verschil is dat Zacharia in de eerste acht hoofdstukken herhaaldelijk bij name werd genoemd als de auteur, degene die de visioenen zag of degene die sprak. Hier, in hoofdstuk 9 tot en met 14, wordt Zacharia nergens bij name genoemd. Hij maakt zich hier niet bekend zoals hij dat in de eerdere profetieën deed.

Ook de achtergrond is hier natuurlijk anders. De vroege profetieën kwamen grotendeels in de beginperiode van de herbouw van de tempel, en ze zijn op dat project gericht. De uitzondering daarop zijn hoofdstuk 7 en 8, die iets later vallen, maar nog steeds te maken hebben met kwesties rond de tempel. Deze hoofdstukken kijken echter naar iets totaal anders, kennelijk naar de toekomst, voorbij de tijd van de herbouw van de tempel in Zacharia's eigen tijd.

Door deze verschillen hebben mensen zich soms afgevraagd of deze hoofdstukken een andere auteur hebben. Er is geen reden om dat te denken. Wanneer je de stijl en de woordenschat analyseert, ontdek je dat de stijl en de woordenschat van deze

hoofdstukken eigenlijk dezelfde zijn als die van de eerdere hoofdstukken. Het gaat alleen om ander materiaal, en doordat het materiaal zo wezenlijk anders is, zijn de andere verschillen misschien gerechtvaardigd. Hij doet iets heel anders.

De eerste acht hoofdstukken werden bijvoorbeeld geschreven voor zijn eigen tijdgenoten, zijn eigen volksgenoten, over dingen waarmee zij bezig waren, beslissingen die zij moesten nemen, projecten waaraan zij werkten. Alles in de eerste acht hoofdstukken had zowel in toepassing als in inhoud betrekking op hun eigen tijd. Deze hoofdstukken zijn duidelijk niet op dezelfde manier rechtstreeks van belang voor zijn eigen generatie, omdat hij in feite vooruitkijkt.

Dat hadden we sowieso al kunnen afleiden, aangezien niets in deze hoofdstukken werkelijk verwijst naar iets wat er in Zacharia's tijd gaande was. We zouden daarom kunnen aannemen dat hij naar iets toekomstigs kijkt. Maar we hebben het Nieuwe Testament, dat ons in veel gevallen precies vertelt waar sommige van deze hoofdstukken over gaan. Ze kijken inderdaad vooruit, althans sommige ervan, naar de tijd van de Messias, van Christus. Dat betekent natuurlijk dat er vanuit Zacharia's eigen tijd behoorlijk ver in de verre toekomst wordt gekeken. Zacharia leefde ruim vijfhonderd jaar vóór Christus, en sommige van deze hoofdstukken zullen over het leven van Christus gaan. Hoofdstuk 9 bevat bijvoorbeeld de triomfantelijke intocht van Christus en wordt in het Nieuwe Testament aangehaald als een tekst die daarover gaat. Het is dus niet zo dat we hiernaar moeten gissen.

2

Profetische poëzie en historische uitleg

We kijken naar een tijd die ver voorbij de tijd ligt waarop de voorgaande profetieën in het boek betrekking hadden. Hoeveel verder vooruit, daarover is men het niet altijd eens. Want er zijn delen van dit gedeelte die vaak worden toegepast op het einde van de wereld, op de wederkomst van Christus, op Armageddon, op het duizendjarig rijk. Dat gebeurt vooral door de leraren van de bedelingenleer, die in onze tijd de populaire leraren over Bijbelse profetie zijn. In elk geval worden de latere hoofdstukken, 12 tot en met 14, vaak op die manier uitgelegd. Dat is één opvatting. Het is een opvatting die

ik niet deel, maar het is niettemin een populaire opvatting. Het is duidelijk dat iedereen, ook ik, het erover eens zou moeten zijn dat Zacharia eeuwen vooruitkijkt ten opzichte van zijn eigen tijd. Maar waarnaar?

Wanneer je deze verzen leest, zie je dat ze in dichtvorm staan, zoals de meeste profetieën. Poëzie is niet altijd het duidelijkste proza. Het is helemaal geen proza. Er worden vaak heel uitvoerige beelden of opzienbarende manieren om dingen te beschrijven gebruikt, omdat het poëzie is. Het is bedoeld om indrukken op te roepen. Daarom is het voor sommigen een uitdaging geweest om te weten waar het over gaat. Ik was een van degenen voor wie het een uitdaging was, vooral in de begintijd, toen ik Zacharia begon te onderwijzen en te lezen. Ik vond het heel moeilijk.

Nu niet meer zo erg, en dat komt deels door het volgende. Er waren altijd wel gedeelten waarvan gemakkelijk vast te stellen was waarover ze gingen, omdat ze in het Nieuwe Testament worden aangehaald. Maar bij de gedeelten daartussen, die het geheel met elkaar verbonden, was het soms moeilijk vast te stellen waar ze over gingen. Die moeilijkheid kwam echter deels doordat ik destijds betrekkelijk weinig wist van de geschiedenis tussen het Oude en het Nieuwe Testament. Het gaat om dingen die gebeurden tussen de tijd van het Oude Testament en die van het Nieuwe Testament, een periode van vierhonderd jaar, waarnaar volgens mijn overtuiging in deze profetieën wordt verwezen. Als we niets van die geschiedenis weten, is het voor ons wat moeilijker om de profetieën te begrijpen.

3

De last die God met Zijn profeten deelt

Voordat ik enkele verzen aan het begin lees, wil ik je herinneren aan iets wat ik in onze inleiding heb gezegd. Dit gedeelte van zes hoofdstukken valt uiteen in twee even lange godsspraken, en ze beginnen allebei met dezelfde zinsnede. In onze New King James, waaruit ik lees, staat:

> Een last, het woord van de HEERE in het land Chadrach.
> Damascus zal zijn rustplaats zijn, want de HEERE heeft oog voor mensen, net als voor al de stammen van Israël,
>
> ZACHARIA 9:1

Nu is “the burden of the word of the Lord” een nogal omslachtige formulering.

[Vertalersnoot: Gregg leest uit de New King James, die hier letterlijk ‘de last van het woord van de HEERE’ heeft. De hierboven aangehaalde HSV formuleert dit als ‘Een last, het woord van de HEERE’.] Elders in de Schrift staat soms “the burden of the Lord”, en soms staat er “the word of the Lord”. Maar hier staat “the burden of the word of the Lord”. Als je een moderne vertaling hebt, vermoed ik dat het woord “burden”, last, waarschijnlijk vertaald zal zijn met “oracle”, godsspraak. Misschien “the oracle of the word of the Lord”, of iets dergelijks.

Last is eigenlijk een heel goed woord, dat bij de profeten vaak wordt gebruikt. De profeten ontvingen de last van de HEERE. Dat is een interessante manier om over hun godsspraken te spreken, want het suggereert dat God gebukt ging onder bepaalde dingen die Hij zag aankomen, dat God er emotioneel bij betrokken was. Het lag Hem zwaar op het hart, en Hij deelde die zwaarte met de profeten. De profeten gingen delen in Gods gevoelens over zulke dingen. Soms moesten ze zelfs handelingen verrichten die op de Zijne leken. In sommige gevallen moesten ze profetieën daadwerkelijk uitbeelden, soms tegen een hoge persoonlijke prijs.

Jeremia kreeg bijvoorbeeld te horen:

Ga niet trouwen.

Dat maakte deel uit van zijn profetie dat degenen die getrouwd zijn en kinderen hebben, werkelijk iets zouden hebben om over te treuren. Het is zoals toen Jezus zei:

> Maar wee de zwangeren en de zogenden in die dagen!
>
> MATTHEÜS 24:19

Wanneer het echt slecht gaat, wil je niet te veel gezinsleden hebben om je zorgen over te maken. Dus als onderdeel van zijn boodschap dat er een ramp zou komen, kreeg Jeremia te horen dat hij niet mocht trouwen.

De vrouw van Ezechiël stierf, en hij kreeg te horen dat hij niet om haar mocht rouwen. Hosea kreeg te horen dat hij moest trouwen met een vrouw die hem ontrouw zou zijn. Jesaja kreeg te horen dat hij drie jaar naakt moest rondlopen, om te lijken op de Egyptenaren die in ballingschap naar Assyrië gingen, enzovoort. Soms moesten de profeten het niet alleen voelen; ze moesten ook iets doen. Dat kostte hun heel veel. Profeet zijn kost je wat. Er hangt een prijskaartje aan. Vaak is de prijs dat God Zijn last met hen deelt. Ze ontvangen die, en ze delen die met het volk, zoals hun is opgedragen.

4

Twee godsspraken geven het boek structuur

Dus hoofdstuk 9, vers 1 begint met:

De last van het woord van de Heer.

Als je doorbladert naar hoofdstuk 12, vers 1, begint dat ook met de uitdrukking:

De last van het woord van de Heer.

Maar deze keer is die tegen Israël gericht. In hoofdstuk 9, vers 1 staat:

> Een last, het woord van de HEERE in het land Chadrach.
> Damascus zal zijn rustplaats zijn, want de HEERE heeft oog voor mensen, net als voor al de stammen van Israël,
>
> ZACHARIA 9:1

En in hoofdstuk 12, vers 1:

> De last, het woord van de HEERE over Israël. De HEERE spreekt, Die de hemel uitspant, de aarde grondvest en de geest van de mens in zijn binnenste vormt.
>
> ZACHARIA 12:1

Als je een paar bladzijden verder gaat naar Maleachi, hoofdstuk 1, vers 1, staat er:

> Een last, het woord van de HEERE tot Israël, door de dienst van Maleachi.
>
> MALEACHI 1:1

Dat zijn de enige drie keren dat de Bijbel deze uitdrukking gebruikt: “The burden of the word of the Lord”. Die komt heel zelden voor en is duidelijk bewust gekozen. Maleachi leefde waarschijnlijk iets later dan Zacharia, maar niet zo heel veel later. Deze uitdrukking komt duidelijk alleen voor bij deze late profeten van na de ballingschap. Ik weet niet waarom deze uitdrukking wordt gebruikt. Maar in Zacharia heeft ze in elk geval als functie dat ze structuur aanbrengt in het gedeelte dat we nu behandelen. Er zijn twee afzonderlijke profetieën. Elk begint met “the burden of the word of the Lord”. Elk is in onze huidige hoofdstukindeling drie hoofdstukken lang. Elk moet afzonderlijk worden bekeken, omdat ze in zekere zin elk over hun eigen afzonderlijke tijdsperiode gaan.

5

Lezing van Zacharia 9:1-8

Dus we beginnen bij hoofdstuk 9, vers 1:

> Een last, het woord van de HEERE in het land Chadrach. Damascus zal zijn rustplaats zijn, want de HEERE heeft oog voor mensen, net als voor al de stammen van Israël, en ook voor Hamath, dat eraan grenst, en voor Tyrus en Sidon, al zijn zij nog zo wijs. Tyrus heeft voor zichzelf een vestingwal gebouwd, zilver opgehoopt als stof, en bewerkt goud als slijk op straat. Zie, de Heere zal het in bezit nemen, Hij zal zijn vesting in de zee verslaan, zelf zal het door vuur verteerd worden. Askelon zal het zien en bevreesd zijn, evenals Gaza, en het zal hevig beven, ook Ekron, omdat zijn verwachting wordt beschaamd. De koning zal uit Gaza verdwijnen en Askelon zal onbewoond zijn. De bastaard zal in Asdod wonen; Ik zal de trots van de Filistijnen uitroeien. Ik zal zijn bloed uit zijn mond verwijderen, zijn afschuwelijke dingen van tussen zijn tanden. Ook híj zal overblijven voor onze God. Hij zal zijn als een leider in Juda, en Ekron als een Jebusiet. Ik zal Mij als een wacht rond Mijn huis legeren, vanwege het leger dat heen en weer trekt, zodat geen onderdrukker meer tegen hen optrekt. Nu heb Ik het immers met eigen ogen gezien!
>
> ZACHARIA 9:1-8

[Vertalersnoot: De New King James heeft in vers 1: ‘Want de ogen van de mensen en van alle stammen van Israël zijn op de HEERE gericht.’ De HSV heeft hier: ‘want de HEERE heeft oog voor mensen, net als voor al de stammen van Israël’. Gregg baseert de volgende uitleg op de Engelse lezing.]

Mogelijk vormen deze verwijzingen naar ogen een omlijsting van de profetie: in vers 1 zijn de ogen van de mensen op de HEERE gericht, en aan het einde van vers 8 ziet Hij met Zijn eigen ogen. Ze begint met ogen en eindigt met ogen: de ogen van de mensen in vers 1, de ogen van de HEERE in vers 8, en wat daartussen staat.

6

Oordeel over steden, bescherming voor de tempel

Nou, ik durf wel te zeggen dat je die stof waarschijnlijk nogal moeilijk vond. Er werden een aantal plaatsen genoemd die je misschien niet kende, steden en dergelijke, oude steden. En misschien is het niet zo heel duidelijk wat er over die steden wordt gezegd. Toch is het duidelijk dat deze genoemde steden onder het oordeel komen, want in vers 1 staat dat dit tegen het land Chadrach gericht is. Het is ook tegen Hamath gericht. Dit is een negatieve profetie. In vers 2 is die ook tegen Tyrus en Sidon gericht. In vers 4 staat dat Tyrus en Sidon verdreven en verwoest zullen worden.

Dan heb je deze steden: Askelon, Gaza, Ekron en Asdod. Dat zijn Filistijnse steden. Er waren vijf Filistijnse steden; vier daarvan worden hier genoemd. Gath is de enige die niet wordt genoemd. Ook zij lijken onder het oordeel te vallen, want er staat dat ze bang en bedroefd zijn, enzovoort. Er is duidelijk sprake van een onheilsprofetie tegen deze plaatsen.

Toch zegt God in vers 8:

Ik zal Mijn kamp opslaan rond Mijn huis.

Daarmee wordt doorgaans de tempel bedoeld. Dit is dus de eerste verwijzing naar de tempel in dit gedeelte. Dat zou dezelfde tempel zijn die Zerubbabel had gebouwd, aangemoedigd door Zacharia en Haggaï. Er staat dat God vanwege het leger Zijn kamp rondom Zijn huis zal opslaan. Dat suggereert dat Hij het zal beschermen. In welke periode zouden deze dingen kunnen passen?

Chadrach is een gebied in het noorden van Syrië dat Damascus en Hamath omvat. Damascus was de hoofdstad ervan, dus dat is de rustplaats ervan. Het gaat hier om Syrië, ten noorden van Israël. Dan heb je Tyrus en Sidon, die ook in het noorden liggen. Ze liggen aan de kust ten noorden van Israël. We kennen ze natuurlijk uit andere gedeelten van de Bijbel. Dan zijn er de vijf Filistijnse steden langs de westkust van Kanaän of Palestina.

7

Alexander verovert de vesting Tyrus

Ze worden van noord naar zuid opgesomd, en dat is toevallig de volgorde waarin Alexander de Grote het gebied veroverde. Dat dit een verwijzing is naar Alexanders verovering, valt om een aantal redenen moeilijk te ontkennen. Eén daarvan is dat ons wordt verteld dat Tyrus en Sidon, hoewel ze heel wijs zijn, verwoest en neergeworpen zullen worden.

Vooral Tyrus was de belangrijkste zeehaven aan de oostelijke Middellandse Zeekust en was goed versterkt. Niet alleen was de stad op het vasteland versterkt, maar ze hadden ook een eiland van massief gesteente dat ongeveer een halve mijl uit de kust uit zee oprees. Dat hadden ze ook versterkt. Ook dat was een vesting. In die tijd waren er geen grote vloten die die rots konden veroveren als de mensen daarheen gingen, zich er verschansten en niemand binnenlieten.

Wat vaak gebeurde wanneer Tyrus werd aangevallen, was dat de mensen zich op het eiland terugtrokken en dat verdedigden als ze de aanval op het vasteland niet konden weerstaan. Er was nooit een leger dat dat eiland kon veroveren, omdat er eenvoudigweg geen vloot was die geschikt was voor zo'n veldtocht. Nebukadnezar had het zelfs geprobeerd. Hij had twaalf jaar lang oorlog gevoerd tegen Tyrus en kon de stad op het vasteland verwoesten, maar hij kon het eiland niet veroveren. Dus gaf hij het op, trok verder naar het zuiden en viel andere gebieden in het zuiden aan.

Nebukadnezar veroverde hen niet, maar Alexander de Grote wel. Hij deed dat niet doordat hij een grote vloot had. Hij had geen betere vloot dan anderen vóór hem hadden gehad. Maar toen de mensen vanuit Tyrus naar het eiland waren gegaan, was

hij vastbesloten hen alsnog te onderwerpen. Dus verwoestte hij de stad op het vasteland volledig en beval zijn troepen het puin, de stenen en het hout enzovoort te nemen en in het water tussen het vasteland en het eiland te gooien. Vanaf de zeebodem bouwden ze een stevige loopweg op. Volgens mij was die ongeveer honderd voet breed, zo niet meer. Ik was verbaasd toen ik las hoe breed die was. Hij bouwde die dam vanaf de zeebodem op, zodat zijn troepen gewoon naar het eiland konden lopen en het konden veroveren. En dat deden ze. Toen viel Tyrus.

8

Ezechiëls profetie over de val van Tyrus

We hebben hier ook andere verwijzingen naar in de Schrift. Geen daarvan noemt Alexander de Grote als degene die de verovering uitvoerde, maar de geschiedenis doet dat wel. In Ezechiël gaan verschillende opeenvolgende hoofdstukken over de ondergang van Tyrus. Ezechiël leefde ongeveer zeventig jaar vóór Zacharia. Zijn visioen van de val van Tyrus is dus nog opmerkelijker, omdat die gebeurtenis voor hem nog verder in de toekomst lag, hoewel die gebeurtenis ook voor Zacharia nog ver in de toekomst lag. Dit gebeurde aan het einde van de vierde eeuw, en Zacharia leefde aan het einde van de zesde eeuw. Dus ongeveer tweehonderd jaar na Zacharia's tijd voerde Alexander deze veldtochten en veroverde hij inderdaad Tyrus.

Maar in Ezechiël hoofdstuk 26 staat in vers 2:

> Mensenkind, omdat Tyrus van Jeruzalem gezegd heeft: Haha! Ze is verbroken, de poort van de volken! Haar macht is op mij overgegaan. Ik zal vol worden, de stad is verwoest, daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zál u, Tyrus! Ik zal vele heidenvolken tegen u laten opkomen, zoals de zee zijn golven laat opkomen.
>
> EZECHIËL 26:2-3

Dit werd in feite uitgesproken voordat Nebukadnezar kwam. Nebukadnezar was een van die volken, een van die golven die tegen hen opkwamen en de stad op het vasteland ernstige schade toebrachten, maar uiteindelijk het eiland niet konden veroveren. Maar hij was niet de laatste.

Er zouden vele volken komen. Er zouden andere aanvallen komen, andere golven die op die aanvalsgolf zouden volgen. En hij zegt in vers 4:

> Die zullen de muren van Tyrus te gronde richten en zijn torens omverhalen. Ja, Ik zal zijn gruis van hem wegvegen en het tot een kale rots maken.
>
> EZECHIËL 26:4

Dat komt doordat Alexander eiste dat alle stenen, het puin en de aarde in het water werden gegooid. Dus de ruïnes op het vasteland werden helemaal schoon geschraapt, en deze dam werd aangelegd.

Als je in hetzelfde hoofdstuk in vers 12 kijkt, zegt hij:

> Zij zullen uw vermogen roven, uw handelswaren plunderen, uw muren omverhalen en uw begerenswaardige huizen afbreken. Uw stenen, uw hout en uw gruis zullen zij midden in het water werpen.
>
> EZECHIËL 26:12

Hoeveel landen is dat ooit overkomen? Eerst worden ze door de vijanden veroverd, en vervolgens nemen die vijanden de moeite om al het puin in het water te gooien. Waarom? Dat lijkt echt verspilde energie wanneer je een land eenmaal hebt veroverd. Ezechiël heeft misschien niet goed begrepen hoe dit zou gebeuren of waarom, maar de geschiedenis vertelt het ons. Alexander verwoestte de stad op het vasteland en gooide vervolgens de stenen en het hout en dergelijke in het water. Hij schraapte het terrein helemaal schoon om deze dam aan te leggen, naar de overkant te trekken en de stad te veroveren.

Dus de verovering van Tyrus werd door Alexander de Grote voltrokken zoals Ezechiël had voorspeld. En nog tweehonderd jaar daarvoor zegt Zacharia hetzelfde. Hij zegt met betrekking tot Tyrus, in Zacharia 9:3:

> Tyrus heeft voor zichzelf een vestingwal gebouwd, zilver opgehoopt als stof, en bewerkt goud als slijk op straat. Zie, de Heere zal het in bezit nemen, Hij zal zijn vesting in de zee verslaan, zelf zal het door vuur verteerd worden.
>
> ZACHARIA 9:3-4

Zie je, niet alleen het vasteland: haar macht op het eiland.

> Een last, het woord van de HEERE in het land Chadrach. Damascus zal zijn rustplaats zijn, want de HEERE heeft oog voor mensen, net als voor al de stammen van Israël, en ook voor Hamath, dat eraan grenst, en voor Tyrus en Sidon, al zijn zij nog zo wijs. Tyrus heeft voor zichzelf een vestingwal gebouwd, zilver opgehoopt als stof, en bewerkt goud als slijk op straat. Zie, de Heere zal het in bezit nemen, Hij zal zijn vesting in de zee verslaan, zelf zal het door vuur verteerd worden. Askelon zal het zien en bevreesd zijn, evenals Gaza, en het zal hevig beven, ook Ekron, omdat zijn verwachting wordt beschaamd. De koning zal uit Gaza verdwijnen en Askelon zal onbewoond zijn. De bastaard zal in Asdod wonen; Ik zal de trots van de Filistijnen uitroeien. Ik zal zijn bloed uit zijn mond verwijderen, zijn afschuwelijke dingen van tussen zijn tanden. Ook híj zal overblijven voor onze God. Hij zal zijn als een leider in Juda, en Ekron als een Jebusiet. Ik zal Mij als een wacht rond Mijn huis legeren, vanwege het leger dat heen en weer trekt, zodat geen onderdrukker meer tegen hen optrekt. Nu heb Ik het immers met eigen ogen gezien!
>
> ZACHARIA 9:1-8

Omdat het Alexander de Grote was die dat met Tyrus deed, weten we iets over de periode waarin dit in vervulling ging. Deze steden, waarover het oordeel komt, werden door Alexander de Grote geoordeeld in dezelfde volgorde waarin ze hier worden opgesomd. En een verdere bevestiging dat dit is waar we naar kijken, vinden we in vers 8, waar Hij zegt:

Ik zal Mijn kamp opslaan rond Mijn huis om het te beschermen tegen het leger, tegen iedereen die er langskomt of terugkomt. Er zal geen onderdrukker meer door hun land trekken, want Ik heb het nu met eigen ogen gezien.

9

Alexander spaart Jeruzalem volgens Josephus

God zei dat Hij Zijn tempel zou verdedigen terwijl Alexander vanuit het noorden kwam aanzetten en steeds dichter bij Jeruzalem kwam. Onder normale omstandigheden zou Alexander bij het veroveren van de Joden waarschijnlijk de tempel hebben verwoest. Maar dat is uiteindelijk niet gebeurd. En de manier waarop dat kwam, is echt opmerkelijk. Josephus vertelt het ons in een passage in zijn boek, De Joodse oudheden. Laat me je voorlezen wat Josephus schreef.

Hij zegt: ‘Toen Alexander nu Gaza had ingenomen, haastte hij zich om naar Jeruzalem op te trekken. En toen Jaddua, de hogepriester, dat hoorde, verkeerde hij in grote angst en ontzetting, omdat hij niet wist hoe hij de Macedoniërs tegemoet moest treden’ — dat zijn Alexanders Griekse troepen — ‘aangezien de koning ontstemd was over zijn eerdere ongehoorzaamheid.’ Alexander was de priesters en de tempel enzovoort dus niet gunstig gezind. Daarom was het beangstigend om te weten dat hij eraan kwam.

Hij zegt: ‘Daarom droeg hij het volk op smeekbeden te doen en zich bij hem aan te sluiten in het brengen van offers aan God, Die hij smeekte dat volk te beschermen en hen te verlossen van de gevaren die op hen afkwamen. Daarop gaf God hem in een droom, die hij kreeg nadat hij een offer had gebracht, de aanwijzing moed te vatten, de stad te versieren en de poorten te openen. De anderen moesten in witte gewaden verschijnen, maar hij en de priesters moesten de koning’ — dat is Alexander — ‘tegemoet treden in de kleding die bij hun ambt hoorde, zonder angst voor enige nadelige gevolgen, die Gods voorzienigheid zou voorkomen. Toen hij daarop uit zijn slaap ontwaakte, verheugde hij zich zeer en maakte hij aan allen de aanwijzingen bekend die hij volgens de droom van God had ontvangen. Hij handelde geheel daarnaar en wachtte zo op de komst van de koning.’

Als we verder lezen in Josephus, zegt hij: ‘En toen hij vernam dat hij niet ver meer van de stad was, trok hij in een optocht naar buiten met de priesters en de menigte burgers. De optocht was eerbiedwaardig en verliep anders dan bij andere volken. Hij bereikte een plaats die Sapha werd genoemd. Die naam betekent, in het Grieks

vertaald, uitzicht, want je hebt vandaar uitzicht op zowel Jeruzalem als de tempel. De Feniciërs en de Chaldeeën die hem volgden, dachten dat ze de stad zouden mogen plunderen en de hogepriester dood zouden mogen martelen. De ontstemming van de koning stelde hun dat duidelijk in het vooruitzicht. Maar,' zo staat er, 'precies het tegenovergestelde gebeurde. Want toen Alexander in de verte de menigte in witte gewaden zag, terwijl de priesters daar in fijn linnen gekleed stonden, en de hogepriester in purperen en scharlaken kleding, met zijn tulband op zijn hoofd, met de gouden plaat waarop de Naam van God gegraveerd was, naderde hij alleen.'

Dat wil zeggen, Alexander steeg af en kwam alleen naar de priester toe, 'en aanbad die Naam en begroette eerst de hogepriester.' Er staat: 'Ook de Joden begroetten Alexander allemaal samen als uit één mond en gingen om hem heen staan. Daarop waren de koningen van Syrië en de anderen verbaasd over wat Alexander had gedaan, en ze dachten dat hij niet goed bij zijn verstand was. Maar Parmenio,' Alexanders onderbevelhebber, 'ging als enige naar hem toe en vroeg hem hoe het kwam dat hij de hogepriester van de Joden aanbad, terwijl alle anderen hem aanbaden. Daarop antwoordde hij: "Ik heb niet hem aanbeden, maar die God Die hem met dat hoge priesterschap heeft geëerd. Want ik zag deze zelfde persoon in een droom, in precies deze kleding, toen ik in Dios in Macedonië was. Terwijl ik bij mijzelf overwoog hoe ik de heerschappij over Azië kon verkrijgen, spoorde hij mij aan niet te wachten, maar moedig de zee daarheen over te steken. Want hij zou mijn leger leiden en mij de heerschappij over de Perzen geven. Omdat ik niemand anders in die kleding heb gezien, en nu deze persoon daarin zie en mij mijn visioen en de aansporing in mijn droom herinner, geloof ik dat ik dit leger onder goddelijke leiding aanvoer. Daarmee zal ik Darius overwinnen en de macht van de Perzen vernietigen, en alles zal verlopen zoals ik het in gedachten heb."' Dat is wat Alexander zei.

En toen hij dat tegen Parmenio had gezegd en de hogepriester zijn rechterhand had gegeven, liepen de priesters naast hem mee en kwam hij de stad binnen. En toen hij naar de tempel opging, bracht hij volgens de aanwijzingen van de hogepriester een offer aan God. Hij behandelde zowel de hogepriester als de priesters op grootse wijze. En toen hem het boek Daniël werd getoond, waarin Daniël verklaarde dat een van de

Grieken het rijk van de Perzen zou vernietigen — dat zou Daniël hoofdstuk 8 zijn — nam hij aan dat hijzelf de bedoelde persoon was. En omdat hij toen blij was, stuurde hij de menigte voor dat moment weg.

Maar de volgende dag riep hij hen bij zich en zei dat ze hem mochten vragen om welke gunsten ze maar wilden. Daarop verzocht de hogepriester dat ze volgens de wetten van hun voorouders mochten leven en in het zevende jaar, het sabbatsjaar, geen schatting hoefden te betalen. Hij stond hun alles toe wat ze verlangden. En toen ze hem smeekten om ook de Joden in Babylon en Medië toe te staan volgens hun eigen wetten te leven, beloofde hij bereidwillig om later te doen wat ze verlangden. En hij zei tegen de menigte dat als iemand van hen dienst wilde nemen in zijn leger, onder de voorwaarde dat ze onder de wetten van hun voorouders zouden blijven en daarnaar zouden leven, hij bereid was hen mee te nemen. Velen waren bereid hem in deze oorlog te vergezellen.

Dit is het verslag van Josephus hierover. En je kunt zien dat God inderdaad Zijn kamp rond de stad opsloeg toen Alexander Jeruzalem naderde. God stopte inderdaad zijn niet te stuiten opmars, die zelfs Jeruzalem zou vernietigen, en gaf hem zelfs een droom. Hij gaf Alexander een droom. Hij gaf de hogepriester een droom. Hij gaf aanwijzingen.

Het doet ons een beetje denken aan het verhaal van Josafat in 2 Kronieken hoofdstuk 20, waar ze omringd waren door onoverwinnelijke legers. En God zei:

> Treed hun op deze manier tegemoet. Laat de priesters vooropgaan, zing en aanbid God. Dan zal God voor de rest zorgen.
>
> 2 KRONIEKEN 20

En dat deed God. Hij verdedigde de stad en zorgde er zelfs voor dat de vijanden elkaar doodden.

Maar waar het hier om gaat, is dat God opnieuw ingreep, omdat het volk bad en offers bracht, wetend dat Alexander eraan kwam. Hij gaf de priester een droom met de opdracht het op deze manier te doen, zich zo te kleden, enzovoort. En Hij had

Alexander eerder een droom gegeven waarin hij de priester zo gekleed zag. En vervolgens lieten ze Alexander het boek van de profeet Daniël zien. Daarin was Alexanders verovering van Perzië driehonderd jaar eerder voorspeld. Dus Alexander was duidelijk onder de indruk van een droom, van de profeet Daniël, enzovoort. En zo werden de Joden gespaard.

Zoals Zacharia ons vertelt, sloeg God Zijn kamp rond Zijn huis op en verdedigde Hij het tegen wat een zekere verwoesting zou zijn geweest. Dus dit huis, dat Zacharia en zijn generatie hadden gebouwd, zou behouden blijven, in elk geval op dit moment. Voordat de profetieën van Zacharia ten einde zijn, gaat hij vertellen dat het opnieuw verwoest zal worden. Dat zou in het jaar 70 na Christus zijn. Maar God zou het in elk geval honderden jaren bewaren, zelfs tegen Alexanders opmars.

10

Van Alexanders opmars naar de komende Messias

Het is interessant dat op dit punt, vanaf Zacharia 9:9, staat:

> Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin. Ik zal de strijdwagens uit Efraïm wegnemen, en de paarden uit Jeruzalem. De strijdboog zal weggenomen worden. Hij zal vrede verkondigen aan de heidenvolken. Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot aan de einden der aarde. Wat u aangaat, vanwege het bloed van uw verbond heb Ik uw gevangenen vrijgelaten uit de put waar geen water in is. Keer terug naar de burcht, u, gevangenen die hoop hebt! Ook heden verkondig Ik: Ik zal u dubbel vergoeden,
>
> ZACHARIA 9:9-12

De reden dat ik zoveel verzen heb gelezen, is om je te laten zien dat het ene vers in dit gedeelte dat heel bekend is, gevolgd wordt door verzen die veel minder bekend zijn. Het vers dat we kennen, is vers 9. En we kennen het omdat het natuurlijk in het Nieuwe Testament wordt aangehaald, in Mattheüs 21. De verzen 4 en 5 halen het aan. Johannes hoofdstuk 12, de verzen 14 tot en met 16, doet dat ook. En natuurlijk wordt het toegepast op de triomfantelijke intocht van Christus, rijdend op een ezel. Het vorige vers heeft dus net beschreven hoe God Jeruzalem verloste van een onderdrukker, iemand die hen wilde onderdrukken. Alexander de Grote, die maakte Hij eigenlijk tot een vriend en een beschermer. Maar hier verkeerde Gods volk in groot gevaar. Ze hadden tot God geroepen en offers gebracht. Hij was hun gunstig gezind en bracht hun behoud.

Zoals ik al eerder heb opgemerkt wanneer ik onderwijs gaf over de profeten, is dit heel kenmerkend voor hen: wanneer ze spreken over een aardse verlossing die God voor Israël tot stand brengt, spreken ze ook over de uiteindelijke verlossing die de Messias zal brengen. Dat gebeurt voortdurend bij de profeten. Dan spreken ze over de ballingen die uit Babylon terugkeren, en vervolgens beginnen ze over de Messias en hoe Hij het volk behoudt. Waarom? Omdat Gods verlossing van Zijn volk uit Babylon in zekere zin een type en een schaduw is van het behoud in de Messias. Ook de uittocht was een type en een schaduw van de verlossing door Christus. Deze aardse verlossingen zijn onlosmakelijk verbonden met de grotere verlossing die God uiteindelijk tot stand zal brengen. Het zijn kleine verlossingen die tekenen zijn van Gods uiteindelijke voornemen om Zijn volk te verlossen.

Wanneer de profeet vertelt hoe God Jeruzalem bij deze gelegenheid redde van de opmars van Alexander, geeft dat hem aanleiding om te zeggen: ‘Er is een nog groter behoud wanneer je Koning komt, wanneer de Messias komt. Ik zie Hem op een ezel komen.’

> Ik zal de strijdwagens uit Efraïm wegnemen, en de paarden uit Jeruzalem. De strijdboog zal weggenomen worden. Hij zal vrede verkondigen aan de heidenvolken. Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot aan de einden der aarde. Wat u aangaat, vanwege het bloed van uw verbond heb Ik uw gevangenen vrijgelaten uit de put waar geen water in is. Keer terug naar de burcht, u, gevangenen die hoop hebt! Ook heden verkondig Ik: Ik zal u dubbel vergoeden,
>
> ZACHARIA 9:10-12

Dochter van Sion betekent gewoon de mensen van Jeruzalem.

11

Jezus rijdt Jeruzalem binnen als Koning

Natuurlijk heeft Jezus dit vervuld. Misschien zouden sommigen zeggen: ‘Nou, zo indrukwekkend is dat niet. Jezus kende deze profetie. Hij had dit kunnen regelen, ook als Hij de Messias niet was. Hij had kunnen zeggen: “Ik wil dat mensen denken dat Ik de Messias ben, dus Ik ga een ezel halen en Jeruzalem binnenrijden.”’

Maar niet iedereen kon zomaar in een opwelling op een ezel Jeruzalem binnenrijden en alle mensen laten zeggen:

> En zij die vooropliepen en zij die volgden, riepen: Hosanna! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Gezegend het Koninkrijk van onze vader David, dat komt in de Naam van de Heere! Hosanna in de hoogste hemelen!
>
> MARKUS 11:9-10

en zich tot koning laten uitroepen. Er kwam meer bij kijken. De mensen en wat zij uitriepen, maakten ook deel uit van dit hele gebeuren. Hoewel een man in Jezus' positie waarschijnlijk zelf had kunnen regelen dat Hij een ezel kreeg en Jeruzalem binnenreed en zei: 'Kijk, Ik heb de profetie vervuld', zou je zoiets alleen verwachten als Hij probeerde te bewijzen dat Hij de Messias was. En dat is iets wat Jezus eigenlijk nooit deed.

Jezus hield zoveel mogelijk verborgen dat Hij de Messias was. Toen ze zeiden:

> De Joden dan omringden Hem en zeiden tegen Hem: Hoelang houdt U ons in het onzekere? Als U de Christus bent, zeg het ons vrijuit.
>
> JOHANNES 10:24

zei Hij:

> Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd en u gelooft het niet. De werken die Ik doe in de Naam van Mijn Vader, die getuigen van Mij.
>
> JOHANNES 10:25

Tijdens Zijn bediening heeft Hij nooit publiekelijk bekendgemaakt dat Hij de Messias was, voor zover dat tenminste is opgetekend. Hij vertelde de vrouw bij de put onder vier ogen dat Hij de Messias was, en Hij vertelde het de discipelen onder vier ogen bij

Caesarea Filippi. Maar dat zijn de enige keren dat Jezus daadwerkelijk zei:

Ik ben de Messias.

Het is niet zo dat Hij rondging en probeerde mensen ervan te overtuigen dat Hij de Messias was. Er waren veel valse messiassen gekomen die hadden gezegd: 'Ik ben de Messias', maar dat waren ze niet. Jezus was de Messias, en Hij bazuinde dat niet rond.

Hij reed niet op een ezel om iemand ergens van te overtuigen. Hij reed op die ezel de stad binnen omdat dat was wat de Messias hoorde te doen, en Hij was de Messias. Maar Hij deed het niet omdat Hij indruk probeerde te maken. Hij kwam Jeruzalem binnen als de Koning, en veel mensen begroetten Hem als Koning, hoewel Hij natuurlijk een week later werd gekruisigd.

12

Oorlogsbeelden en geestelijke overwinning

Maar deze verzen, 10 tot en met 12, houden volgens mij verband met de komst van die Koning Jezus en met het Koninkrijk dat Hij heeft gevestigd. Zoals zoveel uitspraken van de oudtestamentische profeten over de Messias, gebruiken ze de taal van oudtestamentische beelden en oorlogvoering. Maar wanneer deze dingen in het Nieuwe Testament worden toegepast, worden ze voor het grootste deel toegepast op een geestelijke oorlogvoering.

We lezen iets wat voor een oudtestamentische lezer zou klinken als oorlogstaferelen, of liever gezegd als het uitbannen van oorlogvoering. Het gaat in werkelijkheid over geestelijke dingen. Dat weten we natuurlijk omdat Jezus de Romeinen niet heeft verdreven. Jezus heeft geen leger op de been gebracht. Jezus heeft geen politieke vrede gebracht. Maar Hij heeft geestelijk wel iets van die aard gedaan. Hij gaf Zijn discipelen de overwinning over hun werkelijke vijanden, de demonen en de zonde in hun leven, enzovoort. Dit is iets geestelijks.

Maar zoals het hier verwoord wordt, nadat er gesproken is over Jezus Die op een veulen rijdt, staat er:

> Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin. Ik zal de strijdwagens uit Efraïm wegnemen, en de paarden uit Jeruzalem. De strijdboog zal weggenomen worden. Hij zal vrede verkondigen aan de heidenvolken. Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot aan de einden der aarde. Wat u aangaat, vanwege het bloed van uw verbond heb Ik uw gevangenen vrijgelaten uit de put waar geen water in is. Keer terug naar de burcht, u, gevangenen die hoop hebt! Ook heden verkondig Ik: Ik zal u dubbel vergoeden,
>
> ZACHARIA 9:9-12

Strijdwagens en paarden zijn wat legers gebruiken. Het is militair materieel. Dit gaat over buitenlandse legers. Israël was in de loop van zijn geschiedenis heel vaak door buitenlandse legers binnengevallen: door Babyloniërs en bij andere gelegenheden door Edomieten, Moabieten en dat soort volken. Want in het boek Richteren werden ze voortdurend binnengevallen. Invallen met buitenlandse paarden, legers en strijdwagens kwamen in de geschiedenis van Israël heel vaak voor.

God zegt:

Ik ga daar een eind aan maken. Ik ga dat afkappen. Ik ga al die indringers uitschakelen. Ik ga al die legers uitschakelen.

Met andere woorden: Ik ga jullie vrede geven. Ik ga jullie vrede brengen. En Hij zegt:

Ik ga de strijdboog vernietigen, Dat is natuurlijk een pijl-en-boog. En er staat:

Hij zal de volken vrede aankondigen. Hij zal heersen van zee tot zee, van de rivier tot aan de uiteinden van de aarde.

13

Jezus brengt innerlijke vrede aan de volken

Dit gaat volgens mij over de wereldwijde heerschappij van Jezus. Dit is iets wat nog steeds werkelijkheid aan het worden is. Jezus zit op de troon aan de rechterhand van God. Hij is de Koning der koningen en de Heere der heren. Zijn koningschap breidt zich uit door de prediking van het Evangelie van het Koninkrijk aan alle volken, en Hij brengt Zijn vrede naar de volken.

Bedenk dat Jezus zei:

> Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.
>
> MATTHEÜS 10:34

Maar wat Hij daarmee bedoelde, is: Ik ben niet alleen gekomen om vrede te brengen; Ik ben ook gekomen om een zwaard te brengen. Toen Hij kwam, bracht Hij een zekere vrede, een soort vrede, maar niet alleen vrede. Er werd ook een ander soort onrust gebracht. In Johannes 16:33 zegt Hij:

> Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.
>
> JOHANNES 16:33

Jezus kwam om een zekere vrede te brengen, maar niet alleen vrede, ook een zwaard.

Bij Mij heb je vrede;

In de wereld niet zozeer. Christenen hebben verdrukking gekend sinds Jezus hier was, maar ze hebben ook vrede gekend.

Jezus zei:

> Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden.
>
> JOHANNES 14:27

En Paulus zegt in Filippenzen:

> en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.
>
> FILIPPENZEN 4:7

Het is een geestelijke, innerlijke vrede. Het is een vrucht van de Geest.

> De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.
>
> GALATEN 5:22

en andere dingen. Vrede. Jezus heeft inderdaad vrede gebracht. Hij is de Vredevorst. Hij spreekt vrede tot de volken, maar het is vrede voor hun ziel.

Jezus zei:

> Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel;
>
> MATTHEÜS 11:28-29

Het is vrede, een ziel die rust heeft. Dus degenen die het juk van Christus op zich nemen, die Zijn koningschap aanvaarden, met andere woorden Zijn heerschappij, en Zijn discipelen worden, zij zijn Zijn Koninkrijk. Hij spreekt vrede tot hen, en zij komen uit vele volken. Hij spreekt vrede tot de volken, en Zijn Koninkrijk breidt zich uit van zee tot zee en van de rivier tot het einde van de aarde.

14

Wereldwijde heerschappij en wapens omsmeden

In feite zou die bewoording eenvoudigweg op het land Palestina kunnen slaan. Want de Middellandse Zee en het Meer van Galilea zouden gezien kunnen worden als de twee zeeën aan weerszijden, en van de rivier de Eufraat tot het einde van het land. Het is mogelijk dat die bewoording eenvoudigweg op het land Israël slaat. Maar het land Israël is een type en schaduw van de wereld, omdat de Messias de wereld zal erven. God zegt tegen de Messias in Psalm 2:8:

> Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit.
>
> PSALMEN 2:8

Dit gaat dus over de internationale heerschappij van Christus, omdat Hij vrede spreekt tot de volken. Dit is niet alleen het land Palestina, maar het is daadwerkelijk een wereldwijde heerschappij, waarover ook in andere delen van de Schrift wordt gesproken. In Jesaja 2:4, waarschijnlijk een veel bekendere Schriftplaats dan deze, staat namelijk:

> Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.
>
> JESAJA 2:4

Veel mensen passen dit toe op een toekomstig duizendjarig rijk, omdat ze zeggen: ‘Nou, er is nu zeker volop oorlog. Niemand neemt tegenwoordig al zijn wapens om er landbouwwerktuigen van te smeden. Het moet wel het duizendjarig rijk zijn waar hij het over heeft.’ Maar volgens mij begrijpen ze het verkeerd, want hij heeft het niet over alle mensen op aarde. Hij heeft het over de heidenen die naar de berg Sion toestromen en Gods wegen leren, en dat gebeurt al tweeduizend jaar. Heidenen die naar de Koning, Jezus, komen, discipelen worden, Zijn juk op zich nemen en van Hem leren. Zij leggen hun wapens neer. In plaats van elkaar te bevechten en elkaar te doden, bouwen ze aan het Koninkrijk.

Het Koninkrijk wordt niet met het zwaard verbreid. Het wordt verbreid door een zaaier die zaad zaait, zei Jezus. Het lijkt meer op een vreedzaam landbouwbedrijf dan op een felle, aanvallende oorlogvoering. Je ziet in vers 2 tot en met 3, vooral vers 3, dat

veel mensen zullen komen en zeggen — en hij heeft het over vele volken. Het voorgaande vers spreekt over alle volken die het Koninkrijk van God binnenstromen. Dat is de gemeente. Velen zullen komen en zeggen:

> Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan, en het woord van de HEERE uit Jeruzalem.
>
> JESAJA 2:3

Dit gaat over het geestelijke Jeruzalem.

15

De gemeente leert de volken Gods wegen

Dit zijn dus heidenen die de gemeente binnenkomen om de wegen van God te leren. Dat is wat de gemeente hoort te zijn: een plaats waar onderwijs wordt gegeven. Jezus zei:

> Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.
>
> MATTHEÜS 28:19-20

Dat is wat de gemeente al tweeduizend jaar doet. Heidenen komen naar de berg Sion. En waarschijnlijk wordt op deze passage gezinspeeld in Hebreeën, waar staat:

> Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen,
>
> HEBREEËN 12:22-23

De schrijver van Hebreeën maakt deze opmerking in hoofdstuk 12 en vers 22, geloof ik, of 24.

We krijgen hier dus te horen dat degenen die de berg Sion binnenkomen naar Christus luisteren en van Hem leren, zoals wij dat doen. Terwijl we tot discipelen worden gevormd en Zijn volgelingen worden, nemen we onze wapens, dat wil zeggen onze werktuigen van vijandschap, en veranderen die in werktuigen voor vrede en het bewerken van het land. We bouwen nu aan relaties. We doden onze vijanden niet. We hebben onze vijanden lief. We verbreiden geen koninkrijk met het zwaard.

Jezus zei tegen Pilatus in Johannes 18:36:

> Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden overgeleverd zou worden, maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier.
>
> JOHANNES 18:36

Hij zei niet dat Zijn Koninkrijk niet hier is. Het komt alleen niet van hier. Het komt uit de hemel. Het is hier. En Ik heb dienaren, en Ik ben een Koning, en zij vechten niet om Mij te verdedigen. Waarom? Ik zou het hun niet toestaan, want zo werkt dit Koninkrijk niet. Dit Koninkrijk wordt niet met het zwaard verdedigd of uitgebreid. We

nemen onze zwaarden en ruilen die in voor landbouwwerktuigen, want dit Koninkrijk wordt verbreid door zaaiers die zaad zaaien, het Woord. Het komt op verschillende soorten grond terecht, en het groeit en brengt de vrucht van het Koninkrijk voort.

Dit is natuurlijk allemaal beeldspraak, die heel veel voorkomt in alle profetische Schriften en ook in het onderwijs van Jezus. Hier in Zacharia 9:10 vinden we dus vergelijkbare taal:

> Ik zal de strijdwagens uit Efraïm wegnemen, en de paarden uit Jeruzalem. De strijdboog zal weggenomen worden. Hij zal vrede verkondigen aan de heidenvolken. Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot aan de einden der aarde.
>
> ZACHARIA 9:10

Dat is net als je zwaarden omsmeden tot ploegscharen en je speren tot snoeimessen. Weg met de wapens en de invallers. En de Messias Die op de ezel binnenkomt, is duidelijk een vredelievend Iemand. Hij zit niet op een oorlogspaard; Hij zit op een ezel. Hij gaat dus vrede verkondigen, niet alleen aan Israël, maar ook aan de volken. Dat zijn de heidenen. Zijn heerschappij zal zich tot buiten Israël uitstrekken, tot de heidenen.

16

Bevrijding door het bloed van het verbond

Dan zegt Hij in vers 11, ongetwijfeld tegen Zijn trouwe overblijfsel, en dit zou dus tegen de discipelen van Jezus zijn:

> Wat u aangaat, vanwege het bloed van uw verbond heb Ik uw gevangenen vrijgelaten uit de put waar geen water in is.
>
> ZACHARIA 9:11

Jezus zei in Lukas hoofdstuk 4 dat Hij gekomen was om Jesaja 61, vers 1 en 2, te vervullen, waar staat:

> De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HEERE en de dag van de wraak van onze God; om alle treurenden te troosten;
>
> JESAJA 61:1-2

Waar gaat dit over?

> Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin. Ik zal de strijdwagens uit Efraïm wegnemen, en de paarden uit Jeruzalem. De strijdboog zal weggenomen worden. Hij zal vrede verkondigen aan de heidenvolken. Zijn heerschappij zal zijn van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot aan de einden der aarde. Wat u aangaat, vanwege het bloed van uw verbond heb Ik uw gevangenen vrijgelaten uit de put waar geen water in is. Keer terug naar de burcht, u, gevangenen die hoop hebt! Ook heden verkondig Ik: Ik zal u dubbel vergoeden,
>
> ZACHARIA 9:9-12

Dit is wat Jezus aankondigde. Hij zei:

> Hij begon tegen hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan.
>
> LUKAS 4:21

Hij citeerde dit Schriftgedeelte niet. Hij citeerde Jesaja 61, maar daar staat hetzelfde, hetzelfde thema. De Messias is Degene Die mensen vrijmaakt, en dat is vanwege het bloed van ons verbond.

Jezus zei in de bovenzaal tegen Zijn discipelen:

> Evenzo nam Hij ook de drinkbeker na het gebruiken van de maaltijd en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt.
>
> LUKAS 22:20

Hij zei:

Dit is het nieuwe verbond in Mijn bloed.

En nu zegt Hij hier tegen Zijn discipelen:

Vanwege het bloed van het verbond dat Ik met jullie heb gesloten, ga Ik jullie gevangenen vrijlaten.

Dit is allemaal taal over het ophouden van daadwerkelijke oorlog, over lichamelijke bevrijding en dergelijke dingen. Maar het Nieuwe Testament gaat ervan uit dat al deze dingen in geestelijke zin worden vervuld. Dat was wat de rabbijnen en de Joden niet echt begrepen. Zij verwachtten een militaristische Messias Die deze dingen letterlijk zou doen. Maar Jezus opende het verstand van Zijn discipelen, zodat zij deze Schriften zouden begrijpen. En zij hebben deze dingen nooit zo opgevat. Zij zagen deze dingen als uitspraken over wat Jezus tot stand had gebracht door geestelijke bevrijding, geestelijke vrede enzovoort te brengen.

Dus in vers 12 zegt Hij:

> Keer terug naar de burcht, u, gevangenen die hoop hebt! Ook heden verkondig Ik: Ik zal u dubbel vergoeden,
>
> ZACHARIA 9:12

Dit verwijst naar de oproep aan mensen om uit de gevangenis van de zonde te komen, de vesting van het Koninkrijk binnen te gaan en deel uit te maken van Zijn bestuur en Zijn veldtocht. Hij gaat dubbel zegenen.

17

Terug naar de strijd tegen de Grieken

Maar dan staat er in vers 13:

> als Ik Mij Juda zal hebben gespannen, en Ik Efraïm op de boog zal hebben gelegd, en Ik uw zonen, Sion, zal hebben opgezet tegen uw zonen, Griekenland, en Ik u gemaakt zal hebben als het zwaard van een held.
>
> ZACHARIA 9:13

Dit komt volgens mij dus aan het einde van een tussengedeelte. We lazen in vers 8 dat God Jeruzalem verlost van de opmars van Alexander de Grote. Dat leidde tot een vooruitblik, als tussengedeelte, naar de tijd van de Messias en de verlossing en de vrede en de overwinning enzovoort, en de verlossing en bevrijding die de Messias zou brengen, die geestelijk is. Niet iedereen zou het hiermee eens zijn, maar ik ben ervan overtuigd dat het tussengedeelte na vers 12 eindigt. En dan keren we terug naar ons verhaal. Wat is ons verhaal? De periode tussen het Oude en het Nieuwe Testament. Alexanders verovering vond plaats in de periode tussen het Oude en het Nieuwe Testament, ongeveer 200 jaar na de tijd van Zacharia. Maar daarna zouden er nog eens 200 jaar verstrijken voordat Jezus kwam. Die 200 jaar werden deels in beslag genomen door een andere bevrijdingsoorlog, waarin de Joden werden bevrijd van een andere

onderdrukker, een van Alexanders opvolgers, Antiochus Epiphanes. Hij stamde af van een man die Seleucus heette, die een van Alexanders generaals was geweest. Dit is vele generaties na de dood van Alexander de Grote.

De Joden werden opnieuw bedreigd door een Griekse macht, de Griekse macht die over Syrië in het noorden heerste. Die heerser was Antiochus Epiphanes, en ook hij verwoestte de tempel bijna. Hij verontreinigde hem. De Joden konden hem drie jaar lang niet gebruiken, omdat hij verontreinigd was door een offer aan Zeus dat Antiochus Epiphanes daar in 168 voor Christus had gebracht. We zijn dus 100 jaar of meer, 150 jaar of meer vooruitgesprongen vanaf de tijd van Alexander, maar nog steeds niet helemaal tot de tijd van Christus. Met deze sprong zijn we aangekomen bij de volgende keer dat het voortbestaan van de tempel in gevaar was.

Bedenk dat de generatie van Zacharia heel veel belangstelling had voor de tempel. Ze hadden hem net gebouwd. God kijkt dus door de eeuwen heen vooruit en zegt dat er momenten komen waarop deze tempel bedreigd zal worden, maar God zal ervoor zorgen dat hij niet verwoest wordt. De eerste keer is wanneer Alexander komt, en God laat hem de tempel niet verwoesten. De tweede keer is de tijd van de Makkabeeën.

18

De Makkabeeën reinigen de ontwijde tempel

Die wordt de tijd van de Makkabeeën genoemd, omdat Antiochus Epiphanes de tempel wel ontwijdde, maar hem niet verwoestte. Hij bracht het gebouw niet zozeer materiële schade toe, maar maakte het onrein door er een varken binnen te brengen en het aan Zeus te offeren. De Joden beschouwden de tempel als ontwijd. Het was een soort heiligschennis, en ze konden de tempel niet gebruiken totdat ze een ritueel van hernieuwde reiniging konden uitvoeren. Maar dat konden ze niet doen zolang Antiochus er nog was.

Er werd dus een guerrillaoorlog gevoerd tegen de Syrische troepen onder Antiochus Epiphanes, op een gegeven moment onder leiding van een man die Judas Makkabeüs heette. Het waren eigenlijk zijn eigen vader en broers die de opstand waren begonnen, en zij werden daarbij gedood, maar Judas Makkabeüs nam de leiding over. Het was een

volksopstand die werd gevoerd volgens de methoden van de guerrillaoorlog. Ze overvielen Syrische legerkampen enzovoort, totdat ze uiteindelijk, na drie jaar, de Syriërs verdreven en Israël bevrijdden van de Syrische overheersing. Ze wijdden de tempel opnieuw in en maakten hem weer bruikbaar. Dat is wat de Joden elk jaar vieren tijdens wat ze Chanoeka noemen, het feest van de herinwijding of het feest van de inwijding.

Johannes hoofdstuk 10 noemt dit feest het feest van de inwijding. Joden noemen het tegenwoordig Chanoeka, en ze vieren het omdat het een belangrijk keerpunt was in hun lotgevallen. Opnieuw waren ze door heidenen bedreigd. Maar door Gods schijnbaar wonderbaarlijke ingrijpen verdreef een ongewapende of nauwelijks bewapende groep Joodse opstandelingen een goed bewapend en goed uitgerust leger van indringers. Opnieuw lijkt het bijna op het boek Richteren. Het is een grote verlossing die voorkwam dat de tempel buiten gebruik raakte, de tempel die Zerubbabel had gebouwd. Hij werd opnieuw behouden.

Ik geloof dat de rest van hoofdstuk 9 over de opstand van de Makkabeeën gaat. De reden dat dit wel de betreffende periode moet zijn, is dat vers 13 spreekt over hoe God Juda als een boog zou spannen en Efraïm, dat wil zeggen Israël, als een pijl zou aanleggen. Het is natuurlijk allemaal heel poëtisch, en ze zijn niet werkelijk een boog en een pijl, maar ze zijn Gods wapen in Zijn hand. Hij zou hen oprichten, de zonen van Sion, dat wil zeggen Jeruzalem, tegen de zonen van Griekenland.

Er is geen oorlog in de geschiedenis van de Joden waarin ze tegen de Grieken vochten, behalve de Makkabese oorlog. De Joden voerden eigenlijk geen oorlogen tegen de Grieken, behalve die ene keer. Hij noemt dus specifiek een conflict tussen de mensen van Jeruzalem en de Grieken. Dat zou zijn toen de Makkabeeën in opstand kwamen tegen Antiochus Epiphanes en zijn Grieks-Syrische strijdkrachten, want hij bevond zich in Syrië, maar hij was van Griekse afkomst. Ik denk dat die oorlog in de resterende verzen wordt beschreven. Als je niets over die oorlog weet, zou je met deze verzen geen raad weten.

19

God geeft de Makkabeeën de overwinning

Maar in vers 14 staat:

> De HEERE zal boven hen verschijnen: als een bliksem zal Zijn pijl uitschieten. De Heere HEERE zal op de bazuin blazen, en Hij zal optrekken in zuiderstormen.
>
> ZACHARIA 9:14

Ze moesten geïmproviseerde wapens gebruiken.

[Vertalersnoot: Gregg leest in Zacharia 9:15 dat zij de vijand ‘met slingerstenen onderwerpen’. De HSV spreekt hier over ‘de slingerstenen vertrappen’. Zijn opmerking over geïmproviseerde wapens sluit aan bij de Engelse lezing.]

> De HEERE van de legermachten zal hen beschermen; zij zullen eten en de slingerstenen vertrappen, zij zullen drinken en feestgedruis maken als van wijn, zij zullen vol worden als het sprengbekken, als de hoeken van het altaar.
>
> ZACHARIA 9:15

Dat wil zeggen, ze zullen een overwinning behalen en brullen om die te vieren alsof ze dronken waren. Zo blij zouden ze zijn.

> Op die dag zal de HEERE, hun God, hen verlossen, als de kudde van Zijn volk, want als edelstenen in een diadeem zullen zij schitteren in Zijn land, want hoe groot is Zijn geluk, en hoe groot Zijn schoonheid! Het koren zal de mond van de jongemannen, en de nieuwe wijn die van de meisjes doen overlopen.
>
> ZACHARIA 9:16-17

Dit gaat gewoon over een groot feest vieren, eten en drinken omdat ze winnen. Want wat gebeurt er? God wint. Hij wordt als het ware boven hen gezien. Niet letterlijk, maar hun overwinning blijkt zo bovennatuurlijk te zijn dat duidelijk is dat God hen beschermt. Zijn pijl schiet uit. Niet alleen de slingerstenen van de Makkabeeën, maar als het ware Gods pijlen, die de vijand neerslaan. Er staan hier verschillende verwijzingen naar God als Degene Die hen bevrijdt, enzovoort. De Joden erkennen tot op de dag van vandaag zeker dat hun overleving en overwinning tijdens de Makkabese opstand een wonder waren, omdat de tegenstander hun zo ver de baas was. Je zou net zo goed kunnen verwachten dat Gideon met driehonderd man dertigduizend Midianieten zou verdrijven. En zie, dat gebeurde inderdaad, maar niemand heeft ooit betwijfeld dat dat een wonder was. De overwinning van de Makkabeeën is daarmee vergelijkbaar. Er komt verderop zelfs een vergelijking met de overwinning van Gideon, waarbij die met deze overwinning wordt vergeleken.

20

God verhoort gebed en geeft betere herders

Ik wil hoofdstuk 10 heel snel behandelen, omdat dit hoofdstuk volgens mij in wezen doorgaat over de overwinningen van de Makkabeeën. Ik hoef er niet al te veel opmerkingen bij te maken. Je zult zien hoe de dichterlijke taal erin werkt. Er staat:

> Vraag de HEERE om regen ten tijde van de late regen. De HEERE maakt de onweerswolken, en Hij zal hun regen geven voor ieder gewas op het veld,
>
> ZACHARIA 10:1

Dat wil zeggen, Hij zal regen brengen.

Dit is ongetwijfeld symbolisch voor het moment waarop ze bidden om Gods zegen van de overwinning, die alleen uit de hemel kan komen, net als regen. Niemand kan je regen geven behalve God. Zo had ook niemand hun de overwinning kunnen geven

behalve God. Bidden om regen en God Die die geeft, zou waarschijnlijk een verwijzing zijn naar Zijn antwoord op gebed door hen te bevrijden van een overweldigende overmacht aan vijanden.

> want de afgodsbeelden spreken bedrog, en de waarzeggers schouwen leugen; ook spreken zij van valse dromen, zij troosten met vluchtige woorden. Daarom zijn zij weggetrokken als schapen; zij worden verdrukt, want er is geen herder.
>
> ZACHARIA 10:2

Dat is voordat ze op deze manier bevrijd werden.

> Tegen de herders is Mijn toorn ontbrand, en de bokken straf Ik. Ja, de HEERE van de legermachten zal omzien naar Zijn kudde, het huis van Juda. Hij zal hen maken als Zijn prachtige paard in de strijd. Daaruit zal de hoeksteen, daaruit zal de tentpin, daaruit zal de strijdboog, daaruit zullen alle onderdrukkers tezamen voortkomen.
>
> ZACHARIA 10:3-4

Waarschijnlijk uit Juda.

> Zij zullen als helden zijn die in de strijd de vijanden in het slijk van de straat vertrappen. Ja, zij zullen strijden, want de HEERE zal met hen zijn. Zij zullen de ruiters beschaamd maken.
>
> ZACHARIA 10:5

De Makkabeeën hadden geen paarden. De Syriërs wel. Maar ze versloegen degenen die wel paarden hadden. Deze verwijzing naar het feit dat ze geen herder hadden, moet slaan op de tijd voordat de opstand plaatsvond. De priester Mattathias was degene die

de opstand begon, en Judas Makkabeüs was een van zijn verschillende zonen. Hij had vier of vijf zonen die ook bij de strijd betrokken waren. Zij gaven de schapen beslist goede leiding.

Maar daarvoor hadden de mensen van Israël, vooral de priesters, die de voornaamste leiders van de gemeenschap waren, compromissen gesloten. Ze probeerden op goede voet te blijven met Antiochus Epiphanes, enzovoort. Maar God deed betere herders opstaan dan deze leiders. Hij was boos op de herders die er waren. Hij zegt dat Hij het huis van Juda deed opstaan. De meeste Joden waren uit Juda. Dit was na de Babylonische ballingschap, dus bijna alle Joden, bijna alle Israëlieten, waren uit de stam Juda. Hij heeft hen doen opstaan en zegt dat Hij hen maakt als Zijn koninklijke paard in de strijd.

21

Gods volk als strijdros en het witte paard

Dit is een interessant beeld: God trekt ten strijde, en Zijn volk is Zijn rijdier, Zijn paard. Ik heb me vaak afgevraagd of dit vers misschien enig licht kan werpen op dat visioen in Openbaring 19, waar Jezus verschijnt terwijl Hij op een wit paard komt, een strijdros. Er komt een zwaard uit Zijn mond. Hij slaat de volken met het zwaard uit Zijn mond, duidelijk Zijn Woord.

We beschouwen dit vaak als een beeld van de wederkomst van Christus, en dat is een mogelijkheid. Waarschijnlijk is de populairste opvatting vandaag dat Johannes de wederkomst van Christus ziet, Jezus Die op een paard komt. Hoewel dat niet onmogelijk is, ligt het niet per se voor de hand. De engelen die bij de hemelvaart tot de discipelen spraken, zeiden:

> die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.
>
> HANDELINGEN 1:11

Hij ging niet op een paard. Er staat niets in de Bijbel dat ons vertelt dat Hij op een paard zal terugkomen, tenzij we het visioen van Openbaring 19 natuurlijk zo uitleggen.

Er wordt een paard genoemd, maar gaat het over de wederkomst of over iets anders? Of gaat het over Zijn verovering van de volken met Zijn Woord, de prediking van het Evangelie? Zijn vervoermiddel is Zijn volk, de gemeente die het Evangelie brengt, die Christus als het ware naar de volken draagt. Hij verslaat Zijn vijanden met het zwaard uit Zijn mond. Jij en ik waren ooit vijanden van Hem, en we zijn door het Evangelie verslagen. Hij heeft ons overwonnen. We hebben ons nu onderworpen. Zo worden ook overal ter wereld volken overwonnen.

Het is heel goed mogelijk — het is maar één mogelijkheid, maar wel een reële — dat Openbaring 19, waar Jezus op het paard wordt gezien, niet eens een verwijzing naar de wederkomst is. Er zijn door de geschiedenis heen heel veel uitleggers geweest die dat niet dachten. Zij dachten dat het een beeld was van de Christus Die zegevierend op de gemeente rijdt, Zijn paard, Zijn vervoermiddel, en Zijn Woord meedraagt. En dat Hij de volken slaat en zo heidenen overwint door de prediking van Zijn Woord.

Het is natuurlijk allemaal heel beeldend, maar het is een beeld waarvoor hier in Zacharia 10:3 een precedent te vinden is. In de Makkabese oorlogen is het alsof God op het paard van Juda reed terwijl de strijders van Juda vochten, en God in wezen voor hen streed. In vers 4 staat:

22

De hoeksteen en de leiders uit Juda

Van hem komt de hoeksteen, van hem de tentharing, van hem de strijdboog, van hem komen alle leiders samen. Het is moeilijk te weten waar sommige van deze dingen op slaan. Uit wie? Blijkbaar uit Juda. Elke koning na de tijd van David kwam uit Juda. Daarom komt elke heerser, zelfs de Messias, daarvandaan.

[Vertalersnoot: De New King James spreekt in Zacharia 10:4 over ‘elke heerser’, waar de HSV ‘alle onderdrukkers’ heeft. Gregg volgt hier de Engelse formulering.]

De hoeksteen zou zeker een verwijzing naar Jezus kunnen zijn, want dit was niet de eerste keer dat de Messias zo zou worden aangeduid. In Psalm 118 staat dat Jezus de voornaamste hoeksteen is.

> De steen die de bouwers verworpen hadden, is tot een hoeksteen geworden.
>
> PSALMEN 118:22

De voornaamste hoeksteen. Het Nieuwe Testament zegt dat dit Jezus is. Dus Zacharia zou op grond van die eerdere passage heel goed al aan de Messias als een hoeksteen gedacht kunnen hebben.

> Daaruit zal de hoeksteen, daaruit zal de tentpin, daaruit zal de strijdboog, daaruit zullen alle onderdrukkers tezamen voortkomen.
>
> ZACHARIA 10:4

De strijdboog. Ik weet niet zeker waar dat allemaal op slaat. Het zou eenvoudig op de oorlogvoering kunnen slaan. Soldaten woonden vaak in tenten in plaats van thuis in hun huizen, en ze hadden wapens enzovoort. Dus misschien wordt er eenvoudig gezegd dat God door Juda de overwinning in deze strijd geeft. Uiteindelijk komen ook de Messias Zelf en Zijn overwinning door Juda. In vers 5 gaat het erover dat ze hun vijanden op straat vertrappen, enzovoort.

23

Herstel van Israël en verspreiding onder volken

Dan zegt vers 6:

> Ik zal het huis van Juda versterken, en het huis van Jozef zal Ik verlossen. Ik zal hen terugbrengen, want Ik heb Mij over hen ontfermd. Zij zullen zijn alsof Ik hen niet verstoten had. Ik ben immers de HEERE, hun God: Ik zal hen verhoren! Zij zullen zijn als een held van Efraïm, hun hart zal zich verblijden als door de wijn; en hun kinderen zullen het zien en zich verblijden, hun hart zal zich verheugen in de HEERE.
>
> ZACHARIA 10:6-7

Je ziet enkele van dezelfde beelden als in het vorige hoofdstuk, en ik denk dat het nog steeds over diezelfde periode gaat.

> Ik zal hen naar Mij toe fluiten en hen bijeenbrengen, omdat Ik hen verlost heb, zodat zij talrijk worden, zo talrijk als zij waren. Ik zal hen onder de volken uitzaaien en zij zullen in verre streken aan Mij denken, zij zullen leven met hun kinderen, en terugkeren.
>
> ZACHARIA 10:8-9

Ik vermoed dat dit nu weer vooruitkijkt naar het messiaanse tijdperk, want dat doen de profeten. Toen hij sprak over de bevrijding van de tempel uit de macht van Alexander, ging hij over op een profetie over de messiaanse bevrijding. Nu heeft hij gesproken over hoe Hij hen bevrijdt van de Syriërs, de Grieken, en over hun

overwinningen daar. Nu geloof ik — en dat is een subjectieve inschatting van mijn kant, maar ik geloof dat het zo is — dat hij opnieuw vooruitkijkt naar de messiaanse bevrijding van het huidige tijdperk met Christus, wanneer Hij zegt:

Ik zal ze onder de volken uitzaaien en in verre landen zullen ze aan Mij denken. Ze zullen samen met hun kinderen leven en terugkomen.

De terugkeer is vaak een thema. De terugkeer van de ballingen uit de diaspora is een thema dat in het Nieuwe Testament wordt opgepakt als iets wat in geestelijke zin wordt vervuld: mensen die terugkeren naar de Messias, niet naar het land. Hetzelfde geldt voor het gezaaid worden onder de volken. Hij zond Zijn discipelen onder de volken uit als zaaddragers, of als zaad. Over de hele wereld zal aan Hem gedacht worden. Dit zou volgens mij een verwijzing zijn naar het Evangelie dat gepredikt wordt en naar God Die geëerd en aanbeden wordt door mensen in andere landen buiten Israël.

24

Terugkeer uit Egypte als beeld van verlossing

Hij zegt in vers 10:

> Ik zal hen terugbrengen uit het land Egypte, en Ik zal hen uit Assyrië bijeenbrengen. Ik zal hen in het land van Gilead en van de Libanon brengen, maar dat zal voor hen niet toereikend zijn.
>
> ZACHARIA 10:10

Terug uit Egypte is natuurlijk een verwijzing naar de uittocht, die niet noodzakelijk werkelijk heeft plaatsgevonden. Maar de uittocht heeft wel plaatsgevonden.

[Redactienoot: In de Engelse bron is niet duidelijk waarop “which did not necessarily actually happen” terugslaat. Gregg zegt onmiddellijk daarna wel uitdrukkelijk dat de historische uittocht heeft plaatsgevonden. In de omliggende uitleg beschrijft hij de terugkeer naar de Messias als geestelijk. De onduidelijke verwijzing is hier behouden; er is geen expliciete zelfcorrectie toegevoegd.] De Bijbel spreekt over ons behoud als de

ware uittocht. Volgens Lukas 9 spraken Mozes en Elia op de berg van de verheerlijking met Jezus over Zijn uittocht die Hij zou volbrengen. Dus de uittocht van het Oude Testament is opnieuw een type van messiaans behoud, net zoals de terugkeer uit Babylon daar een type van is. Ik geloof dat dit de beelden zijn die daarvoor gebruikt worden: het bijeenbrengen van Zijn volk uit Assyrië, uit Egypte. Dat zijn de plaatsen waar Israël naartoe was bijeengebracht. Maar dit is volgens mij een geestelijk bijeenbrengen van het geestelijke Israël, omdat er volken bij betrokken zijn.

Er staat: 'Hij zal door de zee gaan.'

25

Het geestelijke Jeruzalem groeit buiten de muren

Ik wil iets zeggen over de laatste regel van vers 10: ze worden bijeengebracht totdat er geen ruimte meer voor hen is.

Dat idee kwamen we al tegen in hoofdstuk 2, toen de man met het meetsnoer eropuit ging om Jeruzalem op te meten en te horen kreeg:

> En Hij zei tegen hem: Loop snel, spreek tot die jongeman en zeg: Jeruzalem zal niet ommuurd blijven, vanwege de veelheid aan mensen en dieren in haar midden. En Ík zal voor haar zijn, spreekt de HEERE, een muur van vuur rondom, en Ik zal in haar midden tot heerlijkheid zijn.
>
> ZACHARIA 2:4-5

De plaats zal te klein zijn. Als je Jeruzalem opmeet zoals je het je gewoonlijk voorstelt, dan meet je veel te klein, want de heidenen zullen binnenkomen. Dat had Zacharia al in hoofdstuk 2 gezegd.

Er staat in hoofdstuk 2, vers 11:

> Veel heidenvolken zullen op die dag bij de HEERE gevoegd worden en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal in uw midden wonen. Dan zult u weten dat de HEERE van de legermachten Mij tot u gezonden heeft.
>
> ZACHARIA 2:11

Dat heidenen Gods volk worden, gebeurt in de gemeente.

> De HEERE zal Juda in eigendom nemen als Zijn deel in het heilige land. Hij zal Jeruzalem nog verkiezen.
>
> ZACHARIA 2:12

Enzovoort. Volgens mij staat er iets eerder in dat hoofdstuk, als ik me niet vergis, iets over dat er niet genoeg ruimte is. Vers 4 zegt:

Die tegen hem zei: Ren naar die jongeman toe en zeg dat Jeruzalem een stad zonder muren zal zijn, omdat er zoveel mensen en vee zullen wonen.

Er zal dus een grote menigte mensen binnenkomen, onder wie ook de heidenen. Dit is niet het fysieke Jeruzalem. Dit is het geestelijke Jeruzalem. Dit is niet het Jeruzalem met muren. Het natuurlijke Jeruzalem heeft trouwens nog steeds muren. De oude stad van Jeruzalem heeft die. Maar dit is het geestelijke Jeruzalem, waar God de muur en de verdediger is. Ik ben dus van mening dat het in hoofdstuk 10 nog steeds daarover gaat.

26

Een nieuwe uittocht en kracht in de Heere

We hebben nu gekeken naar de overgang in het denken van de profeet van de bevrijding in de tijd van de Makkabeeën naar de bevrijding die de Messias brengt. En hij zegt in vers 11:

> Hij zal door de zee van benauwdheid gaan, en Hij zal de golven van de zee slaan, alle diepten van de Nijl zullen opdrogen. Dan zal de trots van Assyrië neergehaald worden, en de scepter van Egypte zal weggaan.
>
> ZACHARIA 10:11

Dit zinspeelt blijkbaar opnieuw op de uittocht. Ze trekken door de zee. Alleen al de uitdrukking 'door de zee trekken' hoort bij de uittocht. Het neerhalen van de scepter van Egypte gebeurde bij de uittocht. Dit zou eenvoudig betekenen dat God de vijanden van Israël verslaat, waarvan Egypte een goed voorbeeld was. En ook Assyrië had Israël eerder verdrukt. God zal hen ten val brengen en Zijn volk bevrijden. Maar dit zou het geestelijke Israël zijn, dat bevrijd wordt van zijn geestelijke vijanden. Die worden voorgesteld door deze historische vijanden van het volk Israël.

Vers 12:

> Ik zal hen versterken in de HEERE, en in Zijn Naam zullen zij wandelen, spreekt de HEERE.
>
> ZACHARIA 10:12

Nu dan: 'Ik zal hen versterken in de HEERE.'

Een aantal keren lezen we in het Nieuwe Testament:

> Verder, mijn broeders, word gesterkt in de Heere en in de sterkte van Zijn macht.
>
> EFEZE 6:10

Daartoe spoort Paulus aan in sommige van zijn brieven. Hij spoort Timotheüs en anderen aan om sterk te zijn in de Heere. Dit verwijst dus naar een tijd waarin Zijn volk gesterkt zal worden in de Heere. En ik geloof dat dit een geestelijke kracht is die gegeven wordt aan mensen die Zijn geestelijke volk zijn. Het is niet zo vreemd dat dit op dit punt wordt genoemd, want dat is het patroon van de profeten. Hij heeft het zojuist weer gehad over God Die hen bevrijdt.

Deze hoofdstukken hebben zich dus vooral gericht op de tijd tussen de tijd van Zacharia en de tijd waarin Jezus zal komen. Want als we bij hoofdstuk 11 komen, zien we Jezus. En de verwijzing naar Zijn verraad voor 30 zilverstukken komt in hoofdstuk 11 aan de orde. En we zullen zien dat de tijd van Christus hier wordt beschreven.

Maar in de tussenliggende tijd zullen er twee belangrijke momenten zijn waarop Jeruzalem wordt bedreigd en de tempel die ze hebben gebouwd wordt bedreigd. De ene keer wordt het fysieke voortbestaan ervan bedreigd door Alexander de Grote. De andere keer wordt de heiligheid ervan geschonden en raakt hij buiten gebruik, totdat hij uit de handen van de onderdrukkers kan worden gered. In beide gevallen zijn dit aanvallen op de tempel die Zerubbabel en Jozua hadden gebouwd. En in beide gevallen redt God hen.

Maar volgens mij zullen de verzen 1 tot en met 3 van hoofdstuk 11 gaan over de verwoesting van de tempel in het jaar 70 na Christus. En ik geloof dat de gelijkenis van de herder en de twee staven, die het grootste deel van hoofdstuk 11 beslaat, over precies die zaak gaat. Ik zou dit gedeelte van drie hoofdstukken graag afmaken. We zullen erop terugkomen en er dan op ingaan.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Zacharia 9:1
- Mattheüs 24:19
- Zacharia 12:1
- Maleachi 1:1
- Zacharia 9:1-8
- Ezechiël 26:2-3
- Ezechiël 26:4
- Ezechiël 26:12
- Zacharia 9:3-4
- 2 Kronieken 20
- Zacharia 9:9-12
- Zacharia 9:10-12
- Markus 11:9-10
- Johannes 10:24
- Johannes 10:25
- Mattheüs 10:34
- Johannes 16:33
- Johannes 14:27
- Filippenzen 4:7
- Galaten 5:22
- Mattheüs 11:28-29
- Psalmen 2:8
- Jesaja 2:4
- Jesaja 2:3
- Mattheüs 28:19-20
- Hebreeën 12:22-23
- Johannes 18:36
- Zacharia 9:10
- Zacharia 9:11
- Jesaja 61:1-2

- Lukas 4:21
- Lukas 22:20
- Zacharia 9:12
- Zacharia 9:13
- Zacharia 9:14
- Zacharia 9:15
- Zacharia 9:16-17
- Zacharia 10:1
- Zacharia 10:2
- Zacharia 10:3-4
- Zacharia 10:5
- Handelingen 1:11
- Psalmen 118:22
- Zacharia 10:4
- Zacharia 10:6-7
- Zacharia 10:8-9
- Zacharia 10:10
- Zacharia 2:4-5
- Zacharia 2:11
- Zacharia 2:12
- Zacharia 10:11
- Zacharia 10:12
- Efeze 6:10

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.